

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Festgebete der Israeliten

Für die ersten Tage des Wochenfestes

Stern, Salomo Gottlieb

Wien, 620 = 1859

תועובש לש וןשאר ליל בירעמ

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12293](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12293)

מעריב ליל ראשון של שבועות

ברכו Benedicet den Ewigen, den Hochgebenedeiten.
 Gem. Vorb. Gebenedeiet sei der Ewige, der in alle Ewigkeit Gebenedeite.

בְּרַכּוּ אֶת־יְיָ הַמְּבָרָךְ:

ט"ו בְּרוּךְ יְיָ הַמְּבָרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

Während der Vorbeter beginnt, sagt die Gemeinde.

יְתַבַּרְךָ Gelobt und gebenedeit, gerühmt, erhöht und verherrlicht sei der Name des Königs aller Könige, des Heiligen — gelobt sei er! der als Allererster und als Allerletzter im Walten, und außer ihm keine Gottheit ist Machtet Bahn vor ihm, der auf den Wolken einherfährt, den der Name Gottheit schmückt, und freuet euch ob seiner Allgegenwart. Erhaben ist sein Name über alles Lob und allen Ruhm. Gelobt sei dessen Namen, der da verherrlicht sein Reich in Ewigkeit. Der Name Gottes sei gepriesen ist und in aller Ewigkeit!

ברוך Gelobt seist du, Ewiger, unser Gott, König der Welt, der durch sein Wort den Abend dämmern läßt, mit Weisheit die Thore öffnet und mit Vernunft die Zeiten wechseln heißt, und Tagesstunden wandelt und die Sternenscheere ordnet nach ihren Bestimmungen an der Himmelsfeste nach seinem Willen; der Schöpfer des Tages und der Nacht. Du lasset weichen das Licht vor der Finsterniß und die Finsterniß vor dem Lichte, entführst den Tag und bringst die Nacht, und scheidest Tag und Nacht; Gott der Herrschaaften ist sein Name. All-

יְתַבַּרְךָ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן וּמִבְּלַעֲדוֹ אֵין אֱלֹהִים סָלוּ לְרַב־בְּעַרְבוֹת בַּיָּהּ שְׁמוֹ וְעָלוּ לְפָנָיו וּשְׁמוֹ מְרוֹמֵם עַל כָּל בְּרָכָה וְתַהֲלָה: בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבָרָךְ מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּדַבְּרוֹ מְעַרִיב עַרְבִים בְּחֻקְהָ פוֹתַח שְׁעָרִים וּבְתַבּוּנָה מְשַׁנֶּה עֵתִים וּמַחְלִיף אֶת־הַיָּמִים וּמְסַדֵּר אֶת־הַכּוֹכָבִים בְּמִשְׁמַרְתֵּיהֶם בְּרַקִּיעַ כְּרַצוֹנוֹ בּוֹרֵא יוֹם וְלַיְלָה גּוֹלֵל אוֹר מִפְּנֵי־הַשֶּׁדֶךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי־אוֹר וּמַעֲבִיר יוֹם וּמְבִיא לַיְלָה וּמְבַדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה

מעריב ליל ראשון של שבועות

mächtiger, ewig lebend und dauernnd, in alle Ewigkeit wirst du über uns herrschen.

Du Mächtiger Jakobs, furchtbar in deinen Thaten, ließe dich herab, und sprachst in lautem Tone die zehn Gebote; sie fangen an mit den Worten: „Ich, der Ewige dein Gott.“ Dies die erste deiner Offenbarungen, die dein Volk erleuchten sollten.

Geliebter! der du den Tag wegführst und die Nacht herbringst.

Gesegnet sei du, Ewiger, der du den Abend dämmern lässt.

Ewige Liebe hast du dein Volk, das Haus Israel, geliebt, Lehr' und Gebote, Satzungen und Vorschriften hast du uns gelehrt. Darum Ewiger, unser Gott, wenn wir uns niederlegen und wenn wir aufstehen, wollen wir nachsinnen deinen Satzungen und uns freuen an den Worten deiner Lehre und an deinen Geboten immer und ewig; denn sie sind unser Leben und die Verlängerung unserer Tage, und auf sie wollen wir

יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ. אֵל הַיּוֹמִים וְקִיּוֹם תְּמִיד יִמְלֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד:

וַיֵּרֶד, אֲבִיר יַעֲקֹב נוֹרָא עַל־יְלֵה.

וַיְדַבֵּר, בְּשׁוֹי עֲשׂוֹרַת הַדְּבָרוֹת בְּהַמוֹקָה.

אֲנֹכִי, גְּדֹה וְהַאֲוִיר לְעַמּוֹ תַחֲלָה.

יְוֹד מֵעֲבִיר יוֹם וּמִבֵּיא לַיְלָה.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּעַרֵּיב עֲרֵבִים:

אֶהְבֵּת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ אֶהְבֵּת.

תּוֹרָה וּמִצְוֹת חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לְמַדָּתָךְ

עַל כֵּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁכְבְּנוּ וּבְקוּמָנוּ נִשְׁיַח בְּחֻקֶיךָ.

וְנִשְׂמַח בְּדִבְרֵי תוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד:

כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאַרְךְ יָמֵינוּ וּבָהֶם נִהְיֶה יוֹמָם

trachten Tag und Nacht,
und deine Lieb' entzieh' uns
nicht in alle Ewigkeit.

לֹא Dein zweites Gebot lau-
tet: „Du sollst keine Götzen-
bilder haben.“ — Das dritte
heißt: „Du sollst meinen
heiligen Namen nicht vergeb-
lich aussprechen. Das vierte
heißt: „Sei eingedenk des
Ruhetages, und ehre ihn.“
Dies beweiset deine Liebe zu
deinem Volke, welches du dir
erforen. Allgnädiger, wirst du
uns diese Liebe ewig gedenken.

Gelobt sei du, Ewiger,
der dein Volk Israel liebt.

שׁוּע „Höre Israel, der
Ewige, unser Gott, ist ein
einzig, ewiger Gott.“

בְּרוּךְ Gelobt sei der Name
eines herrlichen Reiches auf
immer und ewig.

וְיָאֲהַבְתָּ „Du sollst lieben
den Ewigen, deinen Gott,
mit deinem ganzen Herzen
und mit deiner ganzen Seele
und mit deinem ganzen Ver-
mögen. Und es sollen diese
Worte, die ich dir heute be-
fehle, auf deinem Herzen
sein. Und du sollst sie ein-
schärfen deinen Söhnen und
davon reden, wenn du sitzt

וְלֵילָהּ. וְאֶהְבֶּתְךָ אֱלֹ-
הִים מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים:
לֹא יִהְיֶה לְךָ. הֶקְדַּל
תִּבְנֶית אֱלִיל נִכְלָם:
לֹא תִשָּׂא. וְרַתְמִיר
קִדְשֵׁת שֵׁם נִעְלָם:
זְכוּר. זְרִיזוֹת מִשְׁפָּטֵי
נֵעִם וְסִלְסוּלָם.
חֲנוּן יִזְכָּר לָנוּ אֶהְבֵּת
עוֹלָם:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱוֵהב
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

שִׁמְעֵ יִשְׂרָאֵל יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ יְהוָה | אֶחָד:

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֵד:
וְאֶהְבֶּתְךָ אֶת יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ בְּכָל-לְבָבְךָ וּבְכָל-
נַפְשֶׁךָ וּבְכָל-מְאֹדְךָ:
וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם
עַל-לְבָבְךָ: וְשָׁנַנְתָּם
לְבִנְיֶיךָ וְדַבַּרְתָּ בָּם
בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ

in deinem Hause und wenn du gehst auf dem Wege, und wenn du dich hinlegst und wenn du aufstehst. Und bindeste als Zeichen auf deine Hand, und sie sollen sein eine Binde zwischen deinen Augen, und schreibe sie auf die Pfosten deines Hauses und an deine Eingänge."

והיה „Und es wird geschehen, wenn ihr höret auf meine Gebote, die ich euch heute gebiete, den Ewigen, euren Gott zu lieben, und ihm zu dienen mit eurem ganzen Herzen und mit eurer ganzen Seele: so werd' ich geben den Regen eures Landes zu seiner Zeit, Früh- und Spätregen, und du wirst einsammeln dein Getreide, deinen Most und dein Del, und ich gebe Grün auf deinem Felde für dein Vieh, daß du issest und satt werdest. Nehmet euch in Acht, daß euer Herz nicht thöricht sei, und ihr abtrünnig werdet und fremden Göttern dienet und euch zu ihnen bückt. Und es wird entbrennen über euch der Zorn des Ewigen, und er wird die Himmel verschließen und es wird kein Regen sein, und der Erdboden wird sein Ge-

בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׁכְבָהּ וּבְהוּמָהּ:
וּקְשָׁרְתֶם לְאוֹת עַל-יְדֵיךָ
וְהָיוּ לְטָטְפֹת בֵּין עֵינֶיךָ:
וּכְתַבְתֶּם עַל-מְזוּזוֹת
בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

וְהָיָה אִם-שָׁמַע
תִּשְׁמְעוּ אֶל-מִצְוֹתַי אֲשֶׁר
אֲנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם
לְאַהֲבָה אֶת-יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם וּלְעַבְדוֹ בְּכָל-
לְבַבְכֶם וּבְכָל-נַפְשְׁכֶם:
וְנָתַתִּי מִטְרִי-אֲרָצְכֶם
בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמִלְקוֹשׁ
וְאִסַּפְתָּ דָגְנְךָ וְתִירֶשֶׁתָּ
וַיִּצְהַרְךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב
בְּשָׂדֶךָ לְבְהֵמָתְךָ וְאֵכְלָתָּ
וּשְׂבַעְתָּ: הִשְׁמְרוּ לָכֶם
פֶּן-יִפְתָּה לְבַבְכֶם
וּסְרַתֶם וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים
אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם
לָהֶם: וְחָרָה אַף-יְהוָה
בְּכֶם וְעָצַר אֶת-הַשָּׁמַיִם
וְלֹא-יִהְיֶה מִטֶּר

wächs nicht geben, und ihr werdet schleunig verschwinden von dem guten Lande, das Gott euch gibt. Und ihr sollt diese meine Worte euch zu Herzen nehmen und zu Sinne, und sie binden als Zeichen auf eure Hand, und sie sollen sein eine Binde zwischen euren Augen, und ihr sollt sie lehren eure Kinder, davon zu reden, wenn du sitzt in deinem Hause und wenn du gehst auf dem Wege, und wenn du dich hinlegst und wenn du aufstehst. Und du sollst sie schreiben an die Pfosten deines Hauses und an deine Eingänge. Auf daß sich mehren eure Tage und die Tage eurer Kinder auf dem Erdreiche, das der Ewige zugeschworen euren Vätern, ihnen zu geben, wie die Tage des Himmels über der Erde."

וַיֹּאמֶר „Der Ewige sprach zu Moscheh also: Rede zu den Kindern Israel

וְהָאָדָמָה לֹא תִתֶּן אֶת־
 יְבוּלָהּ וְאֲבֹדְתֶם מֵהָרָה
 מֵעַל הָאָרֶץ הַטְּבֹרָה
 אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם׃
 וְשִׁמַּתֶּם אֶת־דְּבָרֵי אֱלֹהִים
 עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־
 נַפְשֵׁיכֶם וְקִשְׂרֹתֶם אֹתָם
 לְאוֹת עַל־יְדֵיכֶם וְהָיִי
 לְטוֹמֵפֶת בֵּין עֵינֵיכֶם׃
 וְלִמְדַתֶּם אֹתָם אֶת־
 בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם
 בְּשִׁבְתְּכֶם בְּבֵיתְכֶם וּבְלִכְתֹּתְכֶם
 בְּדַרְךְ וּבְשֹׁכְבְּכֶם וּבְקוּמְכֶם׃
 וְכָתַבְתֶּם עַל־מְזוּזוֹת
 בֵּיתְכֶם וּבְשַׁעְרֵיכֶם׃ לְמַעַן
 יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם
 עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
 יְהוָה לְאַבְרָהָם לֵאמֹר
 לָהֶם כִּי־יָמֵי הַשָּׁמַיִם עַל־
 הָאָרֶץ׃

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
 לֵאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם

in
 du
 we
 we
 sie
 So
 Bi
 ge
 B
 an

 he
 G
 bi
 zu
 m
 un
 so
 eu
 S
 di
 G
 de
 a
 W
 m
 di
 fe
 d
 d
 b
 b
 d
 S
 n
 d

מעריב ליל ראשון של שבועות

daß sie sich Schaufäden machen an den Ecken ihrer Kleider, in alle ihre Geschlechter, und sie sollen an die Fäden der Ecke eine himmelblaue Schnur thun, Und sie sollen euch dienen als Schaufäden, daß ihr sie ansehet und euch erinnert all der Gebote des Ewigen und sie ausübet, und nicht nachspähet eurem Herzen und euren Augen, welchen ihr nachbuhlet. Auf daß ihr euch erinnert und ausübet all meine Gebote und heilig feiet eurem Gotte. Ich bin der Ewige euer Gott, der ich euch herausgeführt aus dem Lande Mizraim, euch zum Gott zu sein. Ich bin der Ewige, euer Gott."

אמת Wahr und zuverlässig ist Alles dies und es steht fest für uns, daß er, der Ewige, unser Gott und Keiner außer ihm, und wir Israel sein Volk. Er, der

וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצֵת עַל-
כַּנְפֵי בְגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם
וְנָתְנוּ עַל-צִיצֵת הַכַּנֶּתֶן
פֶּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם
לְצִיצֵת וּרְאִיתֶם אֹתוֹ
וְזָכַרְתֶּם אֶת-כָּל-מִצְוֹת
יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם
וְלֹא-תִתְּוּרוּ אַחֲרַי
לְבַבְכֶם וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם
אֲשֶׁר-אַתֶּם זֹנִים
אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ
וַעֲשִׂיתֶם אֶת-כָּל-מִצְוֹתַי
וְהֵייתֶם קְדוֹשִׁים
לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי
אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
לְהִיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים
אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

אמת ואמונה כל זאת
וקים עלינו כי הוא יי
אלהינו ואין זולתנו
ואנחנו ישראל עמו
הפודנו מיד מלכים.

uns löste aus der Hand von
 Königen, unser König, der
 uns erlöst aus der Faust
 aller Tyrannen; der All-
 mächtige, der für uns
 Strafe nahm an unseren
 Drängern, und der Lohn
 vergalt all' den Feinden,
 leben und nicht wanken ließ
 unsern Fuß; der uns auf
 die Höhen unserer Feinde
 treten ließ und erhöhte unser
 Horn über all' unsere Hasser.
 Der für uns Zeichen und
 Rache übte an Pharao,
 Wunder und Zeichen auf
 dem Boden der Kinder
 Cham; der in seinem Zorn
 schlug all' die Erstgeborenen
 Mizraims und heraus-
 führte sein Volk Israel
 aus ihrer Mitte in ewige
 Freiheit. Der seine Kinder
 durchführte durch das zer-
 stückte Schilfmeer, ihre Ver-
 folger und Hasser in die
 Tiefen versenkte. Und es
 sahen seine Kinder seine
 Macht, lobten und sangen
 Preis seinem Namen, und

מִלְכֵנוּ הַגּוֹאֲלֵנוּ מִכַּף
 כָּל־הָעֲרִיצִים. הָאֵל
 הַנּוֹפֵרֵנוּ לָנוּ מִצָּרֵינוּ.
 וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּלָה לְכָל
 אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ. הָעֹשֶׂה
 גְּדֻלּוֹת עַד אֵין חֶקֶר
 וְנִפְלְאוֹת עַד אֵין מִסְפָּר.
 הַשֵּׁם נַפְשֵׁנוּ בַחַיִּים וְלֹא
 נָתַן לָמוּט רַגְלֵנוּ.
 הַמְדַרְיֵנוּ עַל כְּמוֹת
 אוֹיְבֵינוּ וַיִּרְם־קַרְנֵנוּ עַל־
 כָּל־שׂוֹנְאֵינוּ. הָעֹשֶׂה
 לָנוּ נִפְיִים וְנִקְמָה
 בַּפְּרַעֲהַ. אֶתֹת וּמוֹפְתִים
 בְּאֶדְמַת בְּנֵי חָם. הַמַּכֶּה
 בְּעֶבְרָתוֹ כָּל בְּכוֹרֵי
 מִצְרַיִם. וַיּוֹצֵא אֶת־עַמּוֹ
 יִשְׂרָאֵל מֵתוֹכָם לְחֵרוֹת
 עוֹלָם. הַמַּעֲבִיר בְּנֵיו בֵּין
 גְּזֵרֵי יַם סוּף. אֶת־
 רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת־שׂוֹנְאֵיהֶם
 בְּתַהוֹמוֹת טַבַּע. וְרָאוּ
 בְנֵיו גְּבוּרָתוֹ. שִׁבְּחוּ

מעריב ליל ראשון של שבועות

feine Herrschaft nahmen sie willig auf sich. Moscheh und die Kinder Israel stimmen dir einen Wechselgesang an.

Moses bestieg den Himmel, und brachte es herab, das preisliche Gesetz, am Feste שבועות. Der Schöpfer selbst ließ sich herab, und ertheilte den Preis seinem Volke unter Donner und bebendem Schall. Des Waldes Bäume ergriff Schrecken und Beben, und Berge und Hügel. Er lehrte einem geheiligten Volke die Ordnung der Sonnen- und der Monden Lauf, und die Berechnung der Stunden. Ueber alle Völker liebt er sie, führte zum Berge Sinaj sie hin, der Gott des Heiles! Auf Adlersflügel trug er sie, der Bewohner des unermesslichen Raumes, der Erhalter der Unterwelten. Heiden vernahmen des majestätischen Volkes Krönung bebend unter ihren Hütten. Sie verhüllten beschämt ihr Haupt. Der Schöpfer hat sie preisgegeben, als er sich dort öffentlich gezeigt. Der weit-

והודו לשמו. ומלכותו
ברצון קבלו עליהם.
משה ובני ישראל לקד
ענו שירה:

שוביה למרום עליה.
והוריד דת כלולה. בחג
השבועות: ירד צור
בעצמו. ונתן עוז לעמו.
ברעמים וזועות: כל
עצי היער. אחזום חיל
וסער. ודורים ונבעות:
למד לעם קדושים. סדר
תקופות וחדשים.
וחשבון השעות: מכל
אום חבבם. ולהר סיני
קרבם. אל למושעות:
נשאם בכנפי נשרים.
שוכן ברום אוירים.
ומתחת זרועות: סוררים
בעת שמעם. צבי
תפארת עם. ירגזון
יריעות: עלובים חפו
ראשם. ולהרגה צור

sang und Dank zum Allmächtigen, jubelten und priesen Moses und die Kinder Israels, in Lust und Jubel und im Hochentzücken riefen alle:

„Wer ist wie du unter den Mächtigen, Ewiger? wer wie du prangend in Heiligkeit, Furchtbarer der Preisgefänge, Wunderthäter!“ Deine Herrschaft sahen deine Kinder, der du gespalten das Meer vor Moses.

„Berehre, die dich gezeigt!“ lautet das fünfte Gebot. Du sollst kein irdisches Wesen boshaft umbringen. Du sollst dich vom Reiz eines unkeuschen Weibes nicht verführen lassen. Dies sind Befehle des unendlichen, deines Heils Schöpfer! ihm huldige unter des Volkes Menge

Ja er ist unser Hort und Heil! so brachen sie aus und riefen:

„Der Ewige wird regieren ewig und immer!“ Und es heißt: „Ja, der Ewige hat Jakob erlöst und ihn befreit aus der Hand des ihm Ueberlegenen.“

לְאֵל . פִּאֲרוּ וְשִׁבְחוּ
מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל :

בְּגִילָה בְּרָנָה בְּשִׂמְחָה
רָבָה וְאָמְרוּ כָּלֶם :

מִי־כַמְכָה בְּאֵלִים יי

מִי כַמְכָה נִאֲדָר בְּקִדְשׁ .
נִוְרָא תְהִלַּת עֲשֵׂה־פְלֵא :

מַלְכוּתְךָ רָאוּ בְנֵי־ךָ
בּוֹקֵעַ יָם לְפָנַי מֹשֶׁה :

כְּבֹד . הוֹרִיךְ בְּדַבּוּר
חַמִּישֵׁי הַשְּׁמַיִם . לֹא

תִּרְצַח . קְרוּצֵי חוֹמֵר
לְהִכְרִית בְּזַעַם . לֹא

תִּנְאָף . שׁוֹבֵת חֵן וְסִרַת
טַעַם . נֶצַח צוּר יִשְׁעֶךָ

הַמְּלִיכָהוּ בְרוּב עַם :

זֶה צוּר יִשְׁעֵנוּ פָּצוּ
פֶּה וְאָמְרוּ :

יי מְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד :

וְנֹאמַר כִּי פָדָה יי אֶת
יַעֲקֹב . וְנֹאֲלוּ מִיַּד חֲזָק
מִמֶּנּוּ :

לא Du sollst nicht stehen,
noch verkehlen, noch lauern
im Hinterhalte der Höfe. Du
sollst wider deinen Nächsten
nichts unrichtig aussagen als
ein falcher Zeuge. Du sollst
nach deines Nächsten Ueber-
fluß und Kostbarkeiten nicht
gelüsten. Israel's König und
Erlöser, dieser währet für
und für.

Gelobt seist du, Ewiger,
König, Israel's Fels und
Erlöser.

Gib, Ewiger unser
Gott, daß wir in Frieden uns
hinlegen, und laß uns, un-
ser König! zum Leben wie-
der aufstehen, und breite
über uns deines Friedens
Zelt, und richte unseren
Schritt durch gütige Leitung
von dir, und steh' uns bei
um deines Namens willen,
und beschirm uns, und thu'
ab von uns Feind und
Seuche und Schwert und
Mangel und Kummer, und
entferne von uns den Hin-
derer aus unserem Angesicht
und auch vom Rücken; und
im Schatten deiner Fittige

לא תגנוב. במסתרים.
לישב במארב חצרים
לא תענה. ריע חמם
היות עד שקרים.
לא תחמוד. שפעת
ריע וחפצים יקרים. מלך
ישרא וגואלו מים לדור
דורים:

ברוך אתה יי מלך
צור ישראל וגואלו:

השכיבנו יי אלהינו
לשלום והעמידנו
מלכנו לחיים. ופרוש
עלינו סבת שלומך.
ותקננו בעצרה טובה
מלפניך. והושיענו
למען שמך. והגן בעדנו
והסר מעלינו אויב דבר
וחרב ורעב ויגון. והסר
שטן מלפנינו ומאחרינו.
ובצל כנפיק תסתירנו.
כי אל שמרנו ומצילנו
אתה. כי אל מלך חנון

מעריב ליל ראשון של שבועות

birg uns, denn du bist, Allmächtiger, unser Hüter und Retter. So hüte denn unseren Ausgang und unser Eingehen zu Leben und Heil, von nun an bis ewig, und breite über uns deines Friedens Decke.

Die ganze Nation empfand und vernahm die Donnerstimmen. Allesammt waren einmüthig, anzunehmen die schweren sowohl als die leichten zu befolgenden Gebote. Der Berrichter großer Thaten setzte sie in sichere Ruhe; möge doch über alle Gemeinden eben so sein Friede walten!

Gebenedeiet sei du, Ewiger, der seines Friedens Decke breitet über uns und sein ganzes Volk Israel und über Jerusalem.

Und Moses trug vor die Feste des Ewigen den Kindern Israels.

וְרַחֲמוּ אֶתְּךָ. וְיִשְׁמְרוּ
צֵאתֵנוּ וּבואֵנוּ לְחַיִּים
וְלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד
עוֹלָם: וּפְרוּשׁ עָלֵינוּ
סִכַּת שְׁלוֹמְךָ.

וְכָל הָעָם רוֹאִים.
וְשׁוֹמְעִים אֶת הַקּוֹלוֹת.
אֲנֹדִים יַחַד לְקַבֵּל
הַמּוֹרֹת וְקִלּוֹת. לְבַטַּח
הוֹשִׁיבֶם עוֹשֶׂה גְדוֹלוֹת.
כִּן יְפָרוּשׁ שְׁלוֹמוֹ עַל
כָּל מְקֻהֵלוֹת:

בְּרוּךְ אַתָּה יי הַפּוֹרֵשׁ
סִכַּת שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל
כָּל-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל-
יְרוּשָׁלָּיִם:

וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת
מוֹעֲדֵי יי אֶל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל:

Herr! öffne meine Lippen,
mein Wort verkünde deinen
Ruhm.

ברוך Gefegnet seist Du,
Ewiger! unser Gott und
Gott unserer Väter, Gott
Abraham's, Gott Si-
chak's und Gott Jakob's,
großer, mächtiger und furcht-
barer Gott! Allerhöchster!
der gütig Wohlthaten er-
weist; Eigner des Weltalls!
der du gedenkest der from-
men Werke der Urväter, und
bringst in Liebe ihren Nach-
kommen den Erlöser, um
deines Namens willen.

מלך Herr des Lebens!
König, Beistand und Helfer!
Gefegnet seist du, Ewiger,
Schirm Abraham's!

אתה Du bist mächtig in
Ewigkeit, o Herr! du be-
lebst die Todten wieder, all-
mächtiger Erretter! du er-
nährest die Lebenden mit

אֲדַנִּי שִׁפְתַי תִּפְתַּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי
אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק
וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל
הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיוֹן
גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים
וְקַנְיָה הַכֹּל וְזוֹכֵר חֲסָדֵי
אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבְנֵי
בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ
בְּאַהֲבָה:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ
וּמַגֵּן: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶגֶן
אַבְרָהָם:

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם
אֲדַנִּי מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה
רֵב לְהוֹשִׁיעַ:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד
מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים
רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים

birg
Allm
und
unser
Ging
von
breite
dens

כל
empf
Don
ware
men
die I
Geho
große
in sid
über
so sei

יד
Ewig
dens
und
rael
sch a

בר
vor
den S

מעריב ליל ראשון של שבועות

Gnade, erweckest die Todten durch deine große Barmherzigkeit; stüttest die Fallenden, heilest die Kranken, und lösest die Gefeßelten; du lässest dauern deine Treue den im Staube Schlummernden. Wer gleicht dir, allmächtiger Herr? und wer ist dir ähnlich, o Königin, der du tödtest, wieder belebst, und Heil aufblühen lässest?

וְנֹאמַן Du bist deiner Zusage treu, die Todten wieder zu beleben. Gesegnet seist du, Ewiger, der du die Todten belebst.

אֲתָהּ Du bist heilig, heilig ist dein Name, und Heilige preisen dich täglich. Selah.

בְּרִיךְ Gelobt seist du Gott, allerheiligster Weltenherr.

אֲתָהּ Du hast uns erloren aus allen Völkern, hast uns geliebt und an uns Wohlgefallen gefunden, und uns erhoben über alle Völker und uns geheiligt durch deine Gebote, und uns eingeführt, o unser König, zu deinem Dienste, und mit deinem großen und heiligen Namen uns benannt.

וְרוּפֵא חוֹלִים וּמְתִיר
אֲסוּרִים וּמְקִיִּם אֲמוּנָתוֹ
לְיִשְׁנֵי עֶפְרַיִם כְּמוֹד
בְּעַל גְּבוּרֹת וּמִי דוֹמָה
לָךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה
וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה:

וְנֹאמַן אֲתָהּ לְהַחְיֹת
מֵתִים: בְּרוּךְ אַתָּה יי
מְחַיֶּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ
קָדוֹשׁ וּקְדוּשֵׁים בְּכָל
יוֹם יְהִלְלוּךָ סְלָה:

בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל
הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל
הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ
וּרְצִיתָ בָּנוּ. וְרוּמַמְתָּנוּ
מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת.
וְקִדְשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ.
וְקִרְבָּתָנוּ מִלְּפָנֶיךָ
לְעִבּוּדְתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל
וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

Fällt das Fest beim Ausgang des Sabbath, wird hier ותדענו eingeschaltet.

Du hast, o Herr unser Gott, uns kund gethan die Gesetze deiner Gerechtigkeit, und hast uns gelehrt zu üben die Satzungen deines Willens. Auch hast du Herr, unser Gott, uns gegeben gerechte Verordnungen, wahre Lehren, und heilbringende Satzungen und Gebote, und hast uns zu Theil werden lassen freudige Zeiten und heilige Feste und mildevolle Feier. Du hast auch zu unserem Erbe uns gegeben des Sabbath's Heilige, des Halbfestes Herrlichkeit, und des Festes Feier. Du hast ferner, o Herr, unser Gott, gesondert Heiliges vom Gemeinen, Licht von Finsterniß, Israel von heidnischen Völkern, den siebenten Tag von den sechs Werktagen, auch des Sabbath's Herrlichkeit hast du von des Festes Heiligkeit gesondert, und den siebenten Tag vor den sechs Werktagen geheiliget, auch dein Volk Israel hast du abgesondert und geheiliget in deiner Heiligkeit.

וְתוֹדֵיעֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ
 אֶת־מִשְׁפָּטֵי צִדְקָה
 וְתִלְמַדְנוּ לַעֲשׂוֹת חֻקֵי
 רְצוֹנְךָ וְתִתֶּן לָנוּ יי
 אֱלֹהֵינוּ מִשְׁפָּטִים יְשָׁרִים
 וְתוֹרַת אֱמֶת חֻקִּים
 וּמִצְוֹת טוֹבִים וְתַנְחִילָנוּ
 זְמַנֵּי שָׂשׂוֹן וּמוֹעֲדֵי קֹדֶשׁ
 וְחַגֵּי נְדָבָה . וְתוֹרִישָׁנוּ
 קֹדֶשׁת שַׁבָּת וְכְבוֹד
 מוֹעֵד וְחַגֵּיגֵרַת הַרְגָל .
 וְתַבְדִּיל יי אֱלֹהֵינוּ בֵּין
 קֹדֶשׁ לְחֹל לְבֵין אֹר
 לְחֹשֶׁךְ בֵּין יְשָׁר לְ
 לְעָמִים בֵּין־יוֹם הַשְּׁבִיעִי
 לְשֵׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֵׂה בֵּין
 קֹדֶשׁת שַׁבָּת לְקֹדֶשׁת
 יוֹם טוֹב הַבְּדִלָּת וְאֶת־
 יוֹם הַשְּׁבִיעִי מִשַּׁשַּׁת
 יָמֵי־הַמַּעֲשֵׂה קֹדֶשׁת .
 הַבְּדִלָּת וְקֹדֶשׁת אֶת־
 עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּקֹדֶשׁתָּהּ :

du
 her
 len
 un
 du
 Tu
 Se
 dir
 we
 nig
 bel
 läf
 sag
 zu
 du
 Tu
 lig
 He
 Se
 all
 ren
 un
 W
 un
 fer
 dei
 gef
 dei
 dei
 Na

מעריב ליל ראשון של שבועות

Du gabest liebevoll
Ewiger, unser Gott, uns
die Feste zur Freude, Feier-
tage und Zeiten zur Lust
und Fröhlichkeit, diesen Tag
des Wochenfestes, als die
Zeit, da uns die Thora ward
gegeben zur Verkündigung
der Heiligung, zum Ange-
denken an die Befreiung
aus Egypten.

Unser Gott und
Gott unserer Väter, möge
aufsteigen, vor dich kom-
men und zu dir dringen
und vor dir erscheinen unser
Andenken und das Anden-
ken unserer Väter und das
Andenken des Gesalbten, des
Sohnes David's, deines
Knechtes, und das Andenken
Jeruschalaim's, deiner
heiligen Stadt, und das
Andenken deines ganzen
Volkes Israel vor dir
zur Rettung, zum Heile,
zu Gunst und Gnad' und
Erbarmen, zum Leben und
zum Frieden an diesem Tage
des Wochenfestes! Gedenk'
unser, Ewiger unser Gott,
an ihm zum Heile und ver-
hänge über uns Segen und
helf' uns an ihm zum Leben,

וּתְהֵי־לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ
בְּאַהֲבָה מוֹעֲדִים
לְשִׂמְחָה חַגִּים וְזִמְנִים
לְשִׁשׁוֹן אֶת־יוֹם חַג
הַשְּׁבֻעוֹת הַזֶּה. זִמְנֵי מִתֵּן
תּוֹרַת־נוּ מִקְרָא קֹדֶשׁ זִכָּר
לְיִצְיַאת מִצְרַיִם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.
יַעֲלֶה וְיִבֹא וְיִגִּיעַ וְיִרְאֶה
וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע וְיִפְקֹד
וְיִזְכֹּר זְכוֹרֵנוּ וּפְקֻדוֹתֵנוּ
וְזְכוֹרֵן אֲבוֹתֵינוּ. וְזְכוֹרֵן
מִשִּׁיחַ בֶּן־דָּוִד עֲבֹדְךָ
וְזְכוֹרֵן יְרוּשָׁלַיִם עִיר
קֹדְשְׁךָ. וְזְכוֹרֵן כָּל־עַמְּךָ
בְּיַרְדֵּן יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ.
לְפִלְטָה לְטוֹבָה לְחַן
וּלְחֶסֶד. וּלְרַחֲמִים.
לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם. בְּיוֹם
חַג הַשְּׁבֻעוֹת הַזֶּה. זְכוֹרֵנוּ
יי אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה.
וּפְקֻדָנוּ בּוֹ לְבִרְכָה.
וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים.

und um der Verheißung des Heiles und des Erbarmens, begnade und schone uns und erbarme dich unser und hilf uns; denn auf dich sind unsere Blicke, denn ein Gott, huldvoll und erbarmend bist du.

Und laß uns empfangen, Ewiger, unser Gott, den Segen deiner Feste zu Leben und Heil, zu Freude und Wonne, so wie du in Gnade gesprochen, uns zu segnen. Heilige uns durch deine Gebote und laß uns Theil haben an deiner Thora; sättige uns mit deinem Gute und erfreue uns mit deiner Hilfe, und reinige unser Herz, dir in Wahrheit zu dienen, und verleihe uns, Ewiger, unser Gott, aus Liebe und Huld, mit Freude und Wonne deine heiligen Feste, daß sich in dir freuen die Kinder Israel, die deinen Namen heilig preisen. Gelobt seist du, Ewiger der du heiligest Israel und die Festzeiten.

וּבְדַבַּר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים
חַיִּים וְחַיִּנּוּ. וְרַחֵם עָלֵינוּ.
וְרוּשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ
עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן
וְרַחוּם אַתָּה :

וְהַשִּׂיאוּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
אֶת בְּרַכַּת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים
וְלְשָׁלוֹם. לְשִׂמְחָה
וְדִשְׁשׁוֹן בְּאִשֶּׁר רָצִיתָ
וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ. קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ וְרַחֵם חֶלְקֵנוּ
בְּתוֹרָתֶךָ שֶׁבָּעֵנוּ מִטּוֹבָךָ
וְשִׂמְחָנוּ בִּישׁוּעַתְךָ וְטַהַר
לְבָנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאִמְרַת
וְהִנְחֵלְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
בְּשִׂמְחָה וּבִדְשִׁשׁוֹן מוֹעֲדֵי
קִדְּשֶׁךָ. וַיִּשְׂמַחֵנוּ בְּךָ
יִשְׂרָאֵל מִקִּדְּשֵׁי שְׁמֶךָ.
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִקִּדְּשֵׁי
יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמִנִּים :

רצה Nimm wohlgefällig an, Gott unser Herr, dein Volk Israel und ihr Gebet, und führe zurück den Dienst in die Halle deines Tempels, und die Feueropfer Israels und ihr Gebet; mit Liebe mögest du das wohlgefällig annehmen, und stets sei dir zum Wohlgefallen der Dienst deines Volkes Israel.

Und unsere Augen mögen es schauen, wenn du zurückkehrst nach Zion mit Barmherzigkeit. Gesegnet bist du, Ewiger, der zurückkehren lässest seinen Gottesglanz nach Zion.

Wir danken dir; denn du, Ewiger, unser Gott und Gott unserer Väter, bist für immer und ewig, Hort unseres Lebens, Schirm unseres Heils bist du in alle Geschlechter. Wir danken dir und verkünden deinen Ruhm, für unser Leben, das in deiner Hand liegt, und für unsere Seelen, die du in Obhut nimmst, und für deine Wunder und Gnaden zu jeglicher Zeit, Abends und Morgens und Mittags, du, Gütiger! denn nicht

רצה יי אלהינו בעמך
 ישראל ובתפלתם
 והשב את העבודה
 לדביר ביתך. ואשי
 ישראל ורתפלתם
 באהבה תמכל ברצון.
 ותהי לרצון תמיד עבודת
 ישראל עמך.

ותחזינה עינינו
 בשובך לציון ברחמים:
 ברוך אתה יי המחזיר
 שכבתו לציון:

מודים אנחנו לך
 שאתה הוא יי אלהינו
 ואלהי אבותינו לעולם
 ועד. צור חיינו מגן
 ישענו אתה הוא לדור
 ודור נודה לך ונספר
 תהלתך. על חיינו
 המסורים בידך. ועל
 נשמותינו הפקודות
 לך. ועל נפיק שבכל
 יום עמנו ועל נפלאותיך

endet dein Erbarmen, du Barmherziger! denn nicht Höret auf deine Gnade. Von Ewigkeit hoffen wir auf dich.

וְלַי פִּיּוּר לְעוֹלָם וְעַד
 Für dieses alles sei dein Name hochgepriesen und gebenedeiet, du, unser König, immer und ewig.

וְכָל הַחַיִּים יִשְׁבְּחוּךָ
 Alle lebendigen Wesen werden dir ewig danken und deinen Namen in Wahrheit preisen. Allmächtiger, unser Heil und unsre Hilfe! Gebenedeiet seiest du, Ewiger! Allgütiger ist dein Name, dir allein gebühret Lob.

וְשָׁלוֹם יִשְׁלַח
 Verleihe deinem Volke Israel immerwährenden Frieden, denn du bist König und Herr des Friedens; dir möge es gefallen, dein Volk Israel zu allen Zeiten und Stunden mit deinem Frieden zu segnen.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 Gelobt seiest du, Gott, der dein Volk Israel mit Frieden gesegnet.

וּמְבוֹרָתִיךָ שְׂבִיבָתֵךְ
 עָרַב וּבִקֵּר וְצִהְרִים
 הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ
 וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תָמוּ
 חֲסִדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ
 וְעַל כָּל־כֵּן יִתְבָּרַךְ
 וְיִתְרוֹמֵם שְׁמֶךָ מִלְּכֵנוּ
 תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד

וְכָל הַחַיִּים יִשְׁבְּחוּךָ
 וְיִהְיוּ לְךָ אֶת שְׁמֶךָ בְּאֵמֶת
 הָאֵל יִשׁוּעֵתָנוּ וְעִזְרָתָנוּ
 סִלְּהוּ בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ
 הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְיִתְבָּרַךְ
 לְהוֹדוֹת

שָׁלוֹם רַב עַל יִשְׂרָאֵל
 עִמָּךְ תָּשִׂים לְעוֹלָם כִּי
 אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אֲדוֹן
 לְכָל הַשָּׁלוֹם וְטוֹב
 בְּעֵינֶיךָ לְבָרַךְ אֶת עַמָּךְ
 יִשְׂרָאֵל בְּכָל יְעַת וּבְכָל
 שָׁעָה בְּשָׁלוֹמְךָ

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּבָרַךְ
 אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם

Mein Gott! אלהי נצור
 bewahre meine Zunge vor
 Bösem, und meine Lippen
 vor Trugreden, laß meine
 Seele meinen Lästern
 schweigen und gegen Jeden
 gebeugt sein, wie Staub
 der Erde. Deffne mein Herz
 deiner Lehre, laß meine
 Seele deine Gebote befol-
 gen, und die gegen mich
 Böses stimmen — vernichte
 bald ihren Rathschluß und
 vereitle ihr Sinnen. Thue
 es deines Namens willen,
 deiner Rechte willen, dei-
 ner Heiligkeit willen, deiner
 Lehre willen, auf daß deine
 Geliebten errettet werden;
 deine Rechte helfe mir, und
 erhöere mich. Mögen dir
 gefallen die Reden meines
 Mundes und die Gedanken
 meines Herzens, dir, Ewi-
 ger! mein Fels und mein
 Erlöser! — Er, der in den
 Himmels Höhen Eintracht er-
 hält, erhalte auch uns und
 ganz Israel in Frieden.
 Amen.

אלהי נצור לשוני
 מרע ושפתי מדבר
 מרמה ולמקללי נפשי
 תדום ונפשי כעפר לכל
 תהיה פתח לבי בתורתך
 ובמצותיך תרהור נפשי
 וכל החושבים עלי רעה
 מהרה הפר עצתם
 וקלקל מחשבתם.
 עשה למען שמך. עשה
 למען ימינה. עשה למען
 קדשך. עשה למען
 תורתך. למען יחלצון
 ידיך: הושיעה ימינה
 וענגי: יהיו לרצון אמרי
 פי והגיון לבי לפניך
 יי צורי וגואלי: עשה
 שלום במרומי הווא
 יעשה שלום עלינו ועל
 כל ישראל ואמרו אמן:

יהי רצון לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש
 במהרה בימינו ותן הלקנו בתורתך: ושם נעבדך ביראה בימי
 עולם ובשגים קדמוניות: וערכה ליי מנחת יהודה וירושלים בימי
 עולם ובשגים קדמוניות: קדיש שלם